

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 martie 2013, în cauza penală privindu-i pe

***Berlădeanu Maxim Tudor**, născut la 30.04.1995, originar și domiciliat în or. Leova, str. Ștefan cel Mare 80 A, ap. 9;*

***Lefter Dumitru Gheorghe**, născut la 30.06.1994, originar și domiciliat în or. Leova, str. Ștefan cel Mare 80 A, ap. 4;*

***Novac Vladimir Igor**, născut la 02.12.1995, originar și domiciliat în or. Leova, str. Livezilor 10;*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.02.2012 – 21.05.2012;

Instanța de apel: 21.06.2012 – 25.03.2013;

Instanța de recurs: 20.08.2013 – 03.12.2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

În ședință s-au prezentat:

Procurorul Graur D., care a solicitat admiterea recursului, în sensul declarat, cu dispunerea casării deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

Inculpatul Berlădeanu M. și avocatul acestuia, Rotaru T., au solicitat respingerea recursului declarat de procuror cu menținerea deciziei recurate.

Inculpatul Lefter D. nu s-a prezentat la ședința de judecată, iar avocatul acestuia, Razdorojnaia T., acționînd în numele lui, a solicitat respingerea recursului declarat de procuror cu menținerea deciziei atacate.

Inculpatul Novac V. și avocatul acestuia, Zaporojan V., au solicitat respingerea recursului declarat de procuror cu menținerea deciziei recurate.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Leova din 21 mai 2012, s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Berlădeanu M. și Novac V., pe faptul furtului de la cet. Cernat R., conform art. 109 CP, în legătură cu împăcarea părților și achitarea lui Lefter D. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Prin aceeași sentință, Novac V., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) CP, la 1 (unu) ani și 4 (patru) luni închisoare în penitenciar pentru minori.

Potrivit art. 85 CP, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Leova din 13 iunie 2011, stabilindu-i definitiv lui Novac V., pedeapsă de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, *în fapt*, că pe episodul furtului de la partea vătămată Cernat R., inculpații Berlădeanu M. prin înțelegere prealabilă cu Novac V., la 26 martie 2011, aproximativ la orele 22.00, aflîndu-se în or. Leova, str. Mateevici, în curtea blocului nr.49, avînd scopul de a sustrage bunurile altei persoane, în mod ascuns cu ajutorul unui cuțit, au sustras un parbriz de la automobilul de model „Ford - Tranzit” cu nr. de înmatriculare LV AI -074, ce aparținea cet. Cernat R., cauzîndu-i astfel proprietarului a pagubă materială în sumă de 800 lei. Pe episodul respectiv s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Berlădeanu M. și Novac V., în conformitate cu art. 109 CP, în legătură cu împăcarea părților.

Pe episodul furtului de la hotelul „Onorial” din or. Leova, instanța a reținut că Berlădeanu M. și Lefter D. sunt învinuiți de către organul de urmărire penală pentru faptul că, ambii, avînd scopul de a sustrage bunurile altei persoane, în mod ascuns au pătruns prin geam în una din camerele hotelului „Onorial” situat în or. Leova, str. Ștefan cel Mare, 73, de unde tainic au sustras un notebook de model „Acer Aspire 552” la prețul de 5000 lei, un telefon mobil de model „Hipone” la prețul de 4400 lei, un telefon mobil de model „Samsung” la prețul de 500 lei, o geantă de dame la prețul de 600 lei, o servietă pentru notebook la prețul de 400 lei, un modem de la rețeaua „Orange” la prețul de 339 lei, un portmoneu cu prețul de 200 lei, ce aparțineau cet.

Rediu A., cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă de 11499 lei. Instanța de fond pe epizodul respectiv a conchis că învinuirea înaintată inculpatului minor Berlădeanu M. este neîntemeiată, iar inculpatul Lefter D., urmează a fi achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de dînsul.

Pe epizodul furtului de la partea vătămată Brudari I., instanța de fond a reținut că, la 08 noiembrie 2011, aproximativ la orele 12.00, Novac V., aflîndu-se în s. Sărata Nouă, r-nul Leova, în gospodăria cet. Brudari I. printr-o înțelegere prealabilă cu Tucan S., în privința căruia urmărirea penală a fost încetată în legătură cu împăcarea părților, avînd scopul sustragerii averii proprietarului, pe ascuns, au sustras portmoneul cu 2400 lei, cauzîndu-i lui Brudari I. un prejudiciu considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că în drept, faptele inculpatului Novac V., în epizodul cu furtul de la partea vătămată Brudari I., întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) CP, furtul adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. art. 401- 402 CPP, a fost atacată cu apeluri de către acuzatorul de stat și inculpatul Novac V..

3.1. Acuzatorul de stat a solicitat admiterea apelului declarat, cu casarea sentinței Judecătoriei Leova din 21 mai 2012, în partea achitării lui Lefter D. și cu pronunțarea unei soluții de condamnare a acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, pe epizodul cu furtul din hotelul “Onorial” situat în or. Leova, fiindu-i stabilită pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru minori.

În ce-l privește pe inculpatul minor Berlădeanu M., acesta urmează a fi recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, pe epizodul cu furtul din hotelul “Onorial” din or. Leova, fiindu-i stabilită pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru minori și în baza art. 85 alin. (1) CP, a i se adăuga parțial la noua pedeapsă, cea stabilită prin sentința Judecătoriei Leova din 13 iunie 2011, și definitiv să i se aplice - 3 ani închisoare în penitenciar pentru minori.

Apelantul a invocat, în motivarea cerințelor expuse, că sentința instanței de fond este ilegală și neîntemeiată, în partea achitării minorilor Lefter D. și Berlădeanu M., pe epizodul cu furtul de la Hotelul “Onorial” din or. Leova, deoarece probele administrate în cauză demonstrează incontestabil vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

3.2. Inculpatul Novac V., în apelul declarat, a invocat că prin sentință i s-a stabilit o pedeapsă prea aspră pentru fapta săvîrșită pe epizodul cu furtul de la partea vătămată Brudari I., dînsul afirmînd că nu este vinovat de cele imputate, iar furtul a

fost săvârșit de Tucan I., totodată, dacă i se va menține condamnarea pe acest epizod a solicitat să i se acorde o pedeapsă cu aplicarea art. 90 CP.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 martie 2013, s-a respins apelul declarat de procuror și s-a admis apelul declarat de inculpatul Novac V., cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Leova din 21 mai 2012, în cauza penală privindu-i pe Berlădeanu M., Lefter D. și Novac V., în partea condamnării lui Novac V. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, după cum urmează:

S-a încetat procesul penal în privința lui Novac V. pe faptul furtului de la Brudari I., conform art. 109 CP, în legătură cu împăcarea părților.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, partea vătămată Brudari I. și inculpatul Novac V. au solicitat încetarea procesului penal, în temeiul art. 109 CP, din motivul împăcării părților, iar potrivit art. 109 alin. (1) CP, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală. Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

În conformitate cu prevederile art. 285 al.(2) pct. a) CPP, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din prezentul cod, precum și, dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 din CP sau dacă se constată că plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată sau părțile s-au împăcat - în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

Conform prevederile art. 332 alin. (1) CPP, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din CP, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Ținînd cont de cele expuse și avînd în vedere solicitarea părții vătămate Brudari I. și a inculpatului Novac V., Colegiul a considerat necesar de a admite apelul inculpatului Novac V. și a înceta procesul penal în privința lui Novac V. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) CP, pe faptul furtului de la cet. Brudari I..

Cît privește apelul procurorului, Colegiul a considerat că acesta urmează a fi respins, menționînd că în ședința instanței de apel s-a constatat că Berlădeanu M. și Lefter D. sunt învinuiți de către organul de urmărire penală de faptul că, avînd scopul de a sustrage bunurile altei persoane, în mod ascuns au pătruns prin geam în una din camerele hotelului „Onorial” situat în or. Leova, str. Ștefan cel Mare, 73, de unde au sustras un notebook de model „Acer Aspire 552” la prețul de 5000 lei, un telefon

mobil de model „Hipone” la prețului de 4400 lei, un telefon mobil de model „Samsung” la prețului de 500 lei, o geantă de dame la prețului de 600 lei, o servietă pentru notebook la prețului de 400 lei, un modem de la rețeaua „Orange” la prețului de 339 lei, un portmoneu cu prețului de 200 lei, ce aparține cet. Reditu A., cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă de 11499 lei.

Conform prevederilor art. 8 alin.(3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Așadar, Colegiul a conchis că soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului Lefter D. pe episodul cu furtul din Hotelul „Onorial” din or. Leova, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de dînsul, iar învinuirea adusă inculpatului Berlădeanu M. este neîntemeiată, este bazată pe aprecierea corectă, sub toate aspectele, legală și obiectivă a probelor administrate pe dosar, conform exigențelor prevăzute de art. 101 CPP, iar probele prezentate de acuzatorul de stat atît în ședința primei instanțe, cît și în ședința instanței de apel, nu confirmă comiterea de către Berlădeanu M. și Lefter D. a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) CP, ci doar dovedesc comiterea furtului de la hotelul „Onorial” a bunurilor cet. Reditu A. în sumă de 11499 lei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a atacat-o cu recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În argumentarea cererii, recurentul a menționat că, dispozitivul deciziei instanței de apel este expus neclar, în acesta nu se regăsește motivul de respingere a apelului declarat de procuror, adică unul din cele prevăzute de art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. a), b), c) CPP.

Subsidiar, procurorul invocă că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apelului declarat, la fel, nu a dat o apreciere obiectivă declarațiilor martorilor în episodul cu furtul din hotelul „Onorial” din or. Leova, care în esență confirmă vinovăția inculpaților Lefter D. și Berlădeanu M. în comiterea furtului.

Instanța de apel, deși a invocat respectarea art. 414-415 CPP, a încălcat anume aceste prevederi, prin aceea că a stabilit numai valoarea unora din probele administrate în instanța de fond, fără a motiva o altă parte a acestora, și anume, în cadrul ședinței instanței de apel au fost date citirii declarațiilor de la urmărire penală a martorului Catan P., din care rezultă că Berlădeanu M. și Lefter D. au comis furtul de la partea vătămată Reditu A. din hotelul „Onorial”, că acestea au cerut mânuși, papuci pentru a pătrunde în hotelul neobservați și fără a lăsa urme. Asupra acestor declarații instanța de apel nu s-a expus.

De asemenea, recurentul invocă că instanța de apel „*critic apreciază declarațiile inculpatului minor Lefter D. date în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit (vol 1, f.d.179-180)*”, prin care ultimul și-a recunoscut vina de comiterea furtului de la hotelul „Onorial”, deoarece audierea învinuitului minor a avut loc în lipsa pedagogului, însă, instanța nu a menționat că poate fi admisă această probă sau nu, cum cer prevederile art. 94 CP.

În continuare, instanța de apel a menționat că au fost încălcate prevederile art.479 alin. (2) CPP- audierea învinuitului minor a avut loc în lipsa pedagogului, însă această situație așa cum rezultă din economia normei art. 251 CPP, nu duce la nulitatea procesului-verbal de audiere. În primul rând, pedagogul nu este parte în proces, în al doilea rând, la audierea învinuitului a participat reprezentantul legal al învinuitului și avocatul, nimeni nu a invocat acest lucru nici în momentul petrecerii acțiunii procesuale, nici la finisarea urmăririi penale când au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale.

Conform art. 251 alin. (4) CPP- încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele stipulate în alin. (2), atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii.

Recurentul mai menționează că la adoptarea sentinței, instanța de judecată reieșind din prevederile art. 390 alin. (1) și alin. (3) CPP, urma să adopte o sentință de achitare în privința lui Berlădeanu M., dacă:

- 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;
- 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;
- 4) fapta nu este prevăzută de legea penală.

Alte prevederi privitor la achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal din motivul „*înaintării neîntemeiate a învinuirii*”, Codul de procedură penală nu prevede, iar așa cum a fost formulat dispozitivul sentinței Judecătorei Leova din 21 mai 2012, cît și dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 martie 2013, reiese că Berlădeanu M. nu a fost nici achitat și nici condamnat.

La fel, un alt argument al recursului declarat, se referă la faptul că, potrivit deciziei instanței de apel, a fost admis apelul inculpatului Novac V., s-a casat sentința și s-a pronunțat o nouă hotărâre de încetare a procesului penal din motivul împăcării părților, în conformitate cu art.109 CP. Însă, această soluție nu este motivată sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei, adică decizia instanței de apel nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat de inculpat, precum și motivele adoptării soluției respective.

Infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art. 16 CP, se consideră mai puțin gravă și eventual împăcarea ar putea avea loc, însă numai în cazul când se respectă toate prevederile legale. Din sensul art.109 CP, se deduce că împăcarea, în timpul judecării

cauzei, poate avea loc numai pînă la momentul cînd instanța de judecată se înlătură pentru deliberare și adoptarea sentinței. Dacă pînă la acest moment împăcarea nu a avut loc, ea nu mai poate fi admisă la următoarele etape, prevăzute de căile de atac, deoarece în cadrul acestora se verifică temeinicia și legalitatea soluțiilor adoptate.

Potrivit materialelor dosarului, în timpul urmăririi penale și judecării cauzei, pe epizodul furtului de la partea vătămată Brudari I., cereri de împăcare din partea inculpatului ori a părții vătămate nu au fost formulate și asupra acestei situații instanța de fond nu s-a pronunțat cu o concluzie din lipsă de temeii, însă se constată că cererea de împăcare a fost întocmită doar la etapa judecării apelului, adică după retragerea completului de judecată a instanței de fond pentru deliberare, ceea ce contravine prevederilor art. 109 CP.

Or, instanța de apel a aplicat greșit norma de drept susmenționată, ceea ce contravine hotărîrii de aplicare a aceleași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, în cauza penală nr. Ira-523/2012, decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în privința lui Matei Ștefan Ștefan.

În drept, recursul procurorului este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) CPP.

7. Judecînd recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, pe epizodul furtului din hotelul „Onorial” or. Leova, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceasta parte, în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată, pentru următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) CPP, judecînd recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărîrii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile pct. 18 al Hotărîrii Plenului CSJ nr. 9 din 30.10.2009, cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală, în care se menționează că, instanța de recurs, la examinarea acestuia, verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Chestiunea dacă fapta este constatată conform legii este un temei de drept, deoarece privește încadrarea juridică dată faptei săvîrșite, astfel ea cade sub controlul instanței de recurs, pentru care fapta nu poate fi privită ca fiind stabilită atunci cînd se constată ilegalități.

Conform art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 CPP, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată corect, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate în apeluri.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) CPP, și anume, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, precum și, că norma aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de Curtea Supremă de Justiție.

Colegiul lărgit, verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei, constată că judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită de respingere a apelului declarat de procuror, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6 CPP.

Or, soluția de respingere a apelului declarat de procuror este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) CPP, iar instanța de apel fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de acuzatorul de stat, a adoptat în această parte o soluție greșită.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, referitor la epizodul cu furtul din Hotelul „Onorial” din or. Leova, care au fost indicate de procuror și în apelul său rezultă următoarele.

Potrivit declarațiilor martorului minor Rotaru E. probă prezentată de procuror în confirmarea învinuirii de sustragere a bunurilor, s-a reținut că, *„la sfârșitul lunii iulie 2011, într-o zi de joi, aproximativ pe la orele 12.00, a fost telefonat de către Lefter D. și Berlădeanu M., care i-au comunicat că au pus în grădină la el două genți, pe care el trebuie să le dea într-o parte ca să nu le i-a nimeni. Dînsul le-a răspuns, că o să vadă ce fel de genți sunt și va hotărî. S-a pornit spre grădină, pe cărărușă se aflau două genți, una pentru femei și una pentru notebook, a luat gențile și le-a ferit în iarbă, nu s-a uitat ce este în ele. Peste o oră s-a pornit în s. Filipeni r-nul Leova și întîmplător pe drum s-a întîlnit cu Maxim și Dima, le-a comunicat că a ferit gentile din cărărușă, însă, nu i-a întreat cui aparțin gențile. De ei s-au apropiat vre-o 4 polițiști, care i-au condus la comisariatul de poliție, unde de la Catan P. a aflat, că Berlădeanu M. se bănuiește că a furat hotelul. După ce a înțeles că gențile sunt furate, a comunicat polițiștilor locul aflării lor.”*

În continuare, martorul minor Catan P., o altă probă a procurorului, a comunicat, că *„în vara anului 2011 Berlădeanu M. l-a telefonat să iasă la o plimbare. Pe drum s-au întîlnit cu Lefter D.. Berlădeanu M. și Lefter D., i-au spus că vor să meargă la hotel, însă, nu i-a comunicat scopul, nici el nu i-a întreat. Berlădeanu M. în ziua respectivă i-a cerut ciorapii, dar nu i-a comunicat pentru ce-i trebuie. Lefter D. i-a cerut ciorapii să-i încalțe, însă, dînsul l-a refuzat.”*

Referitor la declarațiile date de martorii minori Rotaru E. și Catan P., instanța de fond și cea de apel, au apreciat critic declarațiile respective, invocînd că acestea nu constituie o probă indubitabilă întru confirmarea săvîrșirii furtului de la hotelul „Onorial” din or. Leova, de către inculpații minori Berlădeanu M. și Lefter D., întrucît concluziile din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 22 din 29.07.2011 și raportul de expertiză nr. 24 din 04.08.2011, certifică că nu au fost constatate pe bunurile sustrate urme digitale ce aparțin minorilor.

În același context, instanța de apel, în privința epizodului respectiv, a menționat că conform prevederilor art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult, Colegiul lărgit reține că instanța de apel, în fapt a constatat în decizia adoptată conținutul declarațiilor făcute de inculpatului minor Lefter D., a părții vătămate Reditu A., a martorilor minori Rotaru E. și Catan P., care conțin informații nu presupuse ci evenimente realizate.

În apel, procurorul s-a referit la declarațiile martorului Rotaru E. care la rugămintea lui Lefter D. și Berlădeanu M. a schimbat locul a două genți cu bunuri, despre ce i-a informat. Ulterior, bunurile au fost ridicate anume din acel loc, bunuri recunoscute ca proprii de către partea vătămată Reditu A..

Ca probe la acest capitol procurorul s-a mai referit la raportul de constatare tehnico-științifică nr. 22 din 29.07.2011, procesul-verbal de constatare la fața locului din 28.07.2011, raportul de expertiză nr. 24 din 04.08.2011, apoi, instanța de apel a concluzionat că „*declarațiile martorului Catan P., date în ședința instanței de apel și declarațiile martorului Rotaru E., date în cadrul examinării cauzei în prima instanță nu confirm vinovăția inculpaților Lefter D. și Berlădeanu M., în comiterea infracțiunii incriminate.*”.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a argumentat la general faptul că declarațiile respective nu confirmă vinovăția inculpaților, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși, instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) CPP, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

În atare circumstanțe, se reține că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de menținere a achitării inculpatului Lefter D., din motiv că fapta nu a fost săvârșită de dînsul, și totodată, menținînd argumentarea instanței de fond și referitor la învinuirea înaintată inculpatului minor Berlădeanu M. ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut o poziție eronată a instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor Catan P. și Rotaru E. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării parțiale a deciziei instanței de apel cu remiterea la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată în cadrul căreia

urmează a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu toate probele la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții juste și corecte.

La fel, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel corect a menținut soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal în privința lui Berlădeanu M. și Novac V., pe faptul furtului de la cet. Cernat R., conform art. 109 CP, în legătură cu împăcarea părților, și asupra acestui epizod nu este necesar de a mai reveni la rejudecarea cauzei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 CPP, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 CPP.

8. În temeiul art. 434 - 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) CPP, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 martie 2013 în cauza penală privindu-i pe Berlădeanu Maxim Tudor și Lefter Dumitru Gheorghe, pe epizodul furtului din hotelul „Onorial”, or. Leova, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceasta parte, în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată. În rest decizia atacată se menține fără modificări.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la data de 24 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu